

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

říjen 2017

Jindřich Jindřich

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Bílková, Anna - chodská švadlena

* 26. 10. 1877 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 09. 06. 1976 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Mrákov

Literatura: Nové Domažlicko, roč. 7, 1976, č. 23, s. 3., Svačina, R.: Rodina Bílkových z Mrákova. Výhledy, roč. 3, 1992, č. 5, s. 4., Kumperová, I.: Sestry Bílkovy a jejich podíl na chodském národopisu. In: Z Chodského hradu 1981, s. 22. Domažlice, MCH 1981., Nejd, J.: Včera jsme si připomněli výročí. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 27. 10., č. 252, s. 11., Vorlíček, J.: Obohatily muzejní depozitáře. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 05. 02., č. 30, s. 23.

Anotace: Znalkyně chodských krojů, sestra Marie Bílkové. Otce nesla ke křtu Božena Němcová. V domku přespal K. Havlíček Borovský. Spolu se svou sestrou byla nejslavnější švadlenou na Chodsku. Pracovaly jako industriální učitelky a zároveň se živily šitím a vyšíváním chodských krojů. Úzce spolupracovaly s J. Jindřichem a do jeho sbírek sháněly sbírkové předměty. Sestry navštívil Ladislav Stehlík, který je zvěčnil ve třetím díle Cesty zamyšlené v kapitole Mrákovská neděle. - 140. výr. narození

Boček, Bohumil, arm. gen. - náčelník generálního štábu

* 04. 11. 1894 - Sivice (okr. Brno-venkov)

+ 16. 10. 1952 - Valdice (okr. Jičín)

Místa působení: Praha, Domažlice, Velká Británie, SSSR

Literatura: Bolonský, E.: Dějiny města Domažlic 1848-1948, s. 137. Strojopis., Laštovka, V.: Obrana národa na českém západě. In: Minulostí západočeského kraje. 26, s. 176-177. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Vojenské dějiny Československa. 4, 5. P., NV 1988 a 1989. (5. díl., s. 87, fot.), Bartoš, J.: Osobnosti českých dějin, s. 24. Olomouc: Alda, 1995., Vorlíček, J.: Tragický osud generála. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 02. 11., č. 255, s. 17., Vorlíček, J.: Tragédie Bočkových. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 25. 03., č. 71, s. 25., Internetové stránky Ministerstva obrany ČR - Galerie náčelníků Generálního štábu., Vojenské osobnosti československého odboje 1939-1945, s. 30. Praha: Ministerstvo obrany ČR-AVIS, 2005., Paleček, P.: Zapomenutý generál: Příběh náčelníka hlavního štábu Bohumila Bočka (1945-1948) a jeho syna Zdeňka. In: Po stopách nedávné historie: Sborník k 75. narozeninám doc. Karla Kaplana. Praha: Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, 2003, s. 222-245.

Anotace: Pocházel z obce Sivice na východ od Brna. Během 1. světové války působil jako důstojník čsl. legií v Rusku, za První republiky pak zůstal v armádě a zastával v ní různé funkce. Působil například jako velitel 6. hraničářského praporu v Domažlicích. V roce 1939 byl pražským ústředím Obrany národa pověřen vybudovat odbojovou síť na Domažlicku, z bývalých aktivních vojáků domažlické posádky zorganizoval ilegální skupinu této organizace. Výstavbu okresního vojenského velitelství svěřil pplk. J. Herklocovi, protože

sám pracoval převážně v Praze. Zaměřil se i na výstavbu náhradního vedení z řad záložních vojáků pro případ zatčení vojenského velení. Přikročil i k výstavbě zpravodajské sítě v okrese. Domažlická ON opatrovala též zbraně a střelivo a podílela se na organizování přechodu vojáků do zahraničí. Jednotky Obrany národa byly zřízeny také v Klatovech a Sušici. Skupiny domažlická a sušická byly řízeny z Klatov. Podplukovník Boček odešel na začátku roku 1940 ilegálně do Anglie, odkud hovořil v rozhlase pod krycím jménem "plukovník Chodský". Působil zde jako zástupce velitele Čsl. samostatné obrněné brigády. Z Anglie odletěl do SSSR, kde již jako brigádní generál B. Chodský velel tankové brigádě 1. čsl. sboru při Karpatsko-Dukelské operaci. Na začátku roku 1945 se jako zástupce gen. Ludvíka Svobody zúčastnil česko-ruských rozhovorů o budoucnosti naší armády. V období 25. 3. 1945 až 9. 5. 1945 působil ve velení 1. čsl. armádního sboru v SSSR jako zastupující velitel. V květnu 1945 po jmenování L. Svobody ministrem obrany byl B. Boček jmenován náčelníkem generálního štábu. Stal se i členem Vojenské rady vytvořené rozhodnutím ministerské rady z 5. 4. 1945. V červenci 1945 byl již jako divizní generál B. Boček jmenován členem přípravného výboru Národního svazu brannosti, jehož se stal později místopředsedou. Spolu s armádním generálem K. Klapálkem jako nejbližší spolupracovníci ministra národní obrany a oba jako bezpartijní odbojáři usilovali o výstavbu armády v duchu požadavků vojenských částí Košického vládního programu. Jako náčelník generálního štábu působil armádní generál B. Boček do října 1948. Koncem roku 1949 byl poslán do výslužby a v únoru 1952 byl komunisty zatčen a uvězněn. Zemřel ve věznicí Valdice u Jičína (následkem nelidského zacházení a díky odepření nutné zdravotní péče), pochován byl v Dubisku u Zábřehu na Moravě. Pozn.: Velitelem domažlické jednotky Obrany národa se stal po B. Bočkovi pplk. Jaroslav Herkloc, který byl pak zatčen v březnu 1940. Manželka B. Bočka byla zatčena v dubnu 1942 a v říjnu téhož roku v Mauthausenu popravena. Dne 9. 8. 1945 byl jmenován čestným občanem Domažlic spolu s Msgre. B. Staškem.
- 65. výr. úmrtí

Bočková, Zdeňka - politický vězeň

* 10. 03. 1907 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

+ 24. 10. 1942 - Mauthausen (Rakousko)

Místa působení: Domažlice, Terezín (okr. Litoměřice), Mauthausen (Rakousko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Čeští vězni v koncentračním táboře Mauthausen 1938-1945 na webových stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Manželka Bohumila Bočka, někdejšího velitele hraničářského praporu dislovaného v Domažlicích a pozdějšího armádního generála. Zatčena gestapem v dubnu 1942, uvězněna v terezínské Malé pevnosti. Odtud 22. října téhož roku odtransportována do koncentračního tábora Mauthausen. Zde společně s dalšími českými vlastenci a jejich příbuznými dne 24. října 1942 popravena. - 75. výr. úmrtí

Bořek-Dohalský, František - diplomat

* 05. 10. 1887 - Přívozec (okr. Domažlice)
+ 03. 01. 1951 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Praha, Londýn (Velká Británie), Vídeň (Rakousko)

Literatura: Kumpel-Staňkovský, B.: Z osudů rodu Bořků Dohalských z Dohalic. 1948. Mlnářiková, H.: Domažlické kamínky, s. 39. Domažlice, KBN 1995., Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 121. Plzeň, KKS 1977., Zemančíková, A.: Pořad přiblíží rodáka z Chodska. Mladá fronta Dnes, 06. 05. 2000, s. 3., Hana, O.: Pamětní deska Bořků-Dohalských. Dom. deník, 9, 2000, 9. 5., č. 107, s. 28., Jirásek, B.: Dějiny literatury v západních Čechách, s. 72. Plzeň, NAVA 2008.

Anotace: Nejstarší bratr Zdeňka a Antonína Dohalských. Studoval práva, která nedokončil. V roce 1911 nastoupil u okresního hejtmanství v Domažlicích. Byl častým přednášejícím v Literární jednotě v Domažlicích, psal poezii i prózu. Na jeho verše často komponoval Jindřich Jindřich. Psát začal již na univerzitě a své práce uveřejňoval časopisecky. Po 1. světové válce přešel do služeb Ministerstva zahraničních věcí a působil v průběhu 20. a 30. let v Londýně a ve Vídni. Za 2. světové války zapojen do protinacistického odboje, vězněn v KT Terezín a Dachau, po válce se stal vyslancem ČSR v Rakousku. V roce 1950 byl komunistickým režimem zatčen jeho syn Jiří, ředitel Kanceláře prezidenta republiky. Rodina byla postavena pod policejní dozor, bylo jí zakázáno navštěvovat rodné Chodsko. Došlo k zabavení veškerého majetku. V důsledku podlomeného zdraví z nacistického věznění a zdrcením zatčením syna umírá na počátku roku 1951. Ve svých prózách sledoval hlavně milostné vztahy, zvláště starších mužů k mladším ženám. Jako prvotinu vydal povídky s názvem Bílý daněk (1919), pak následovaly povídky Začátek románu (1938) a Malé příběhy starého pána (1941). Na výročí oslav osvobození Domažlic americkou armádou byla 5. května 1995 jemu a jeho bratrům odhalena na Náměstí Míru pamětní deska.

- 130. výr. narození

Červenka, Antonín - varhanář

* 31. 10. 1820 - Hvozd'any (okr. Příbram)
+ 16. 10. 1887 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Kout na Šumavě, Maxov, Kdyně, Loučim, Klatovy

Literatura: Holý, J. P.: Domažlický varhanář Červenka. Dom. deník, 11, 2002, 18. 11., č. 268, s. 26.

Anotace: Do Domažlic přišel v roce 1851. Zmodernizoval a přestavěl tehdy sto let staré barokní varhany domažlického kostela. Přestavbu dokončil roku 1852. Poté opravil varhany klášterního kostela. Po nich následovaly v roce 1872 varhany v Koutě na Šumavě, Kdyni, Maxově a Loučimi. Byl i schopným hudebníkem, hrál v Klatovech v kostelním orchestru na housle a violu. - 130. výr. úmrtí

Douba, Viktor - fotograf

* 12. 10. 1907 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 14. 05. 1979 - Rokycany (okr. Rokycany)

Místa působení: Kdyně

Literatura: Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 65. Město H. Týn 2002.

Anotace: Jeho dědeček Ondřej Schweiner, učitel v Postřekově, byl známý národopisný pracovník. Otec Josef Douba vystudoval pražskou malířskou akademii a působil jako malíř a kreslíř v řadě časopisů. Viktor Douba po absolvování domažlického gymnázia studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, ale právní praxi záhy opustil. V té době už se naplno věnoval své zálibě - fotografii. Úspěšně zveřejňoval své práce v časopisech (hlavní cena v soutěži týdeníku Ahoj z r. 1937). Významná byla i účast na sborníku fotografií historických památek Naše vlast v obrazech z r. 1948. V letech 1941-1943 se fotografickému oboru vyučil a pracoval v ateliéru ve Kdyni. Od roku 1946 působil v H. Týně zprvu samostatně, později jako člen družstva Fotografia až do r. 1963. Od roku 1964 pracoval v Plzni jako dokumentátor Krajského střediska památkové péče a ochrany přírody. Ve své fotografické práci se zajímal především o reportážní fotografie Henri Cartiera Bressona. - 110. výr. narození

Falta, Josef - kronikář

* 19. 10. 1892 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 12. 02. 1973 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Alespoň malá vděčná vzpomínka. Domažlický zpravodaj, 19, 1992, č. 10., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2002. Strojopis.

Anotace: Kronikář města Domažlic, státní notář. Do úřadu v Domažlicích nastoupil v roce 1940. Aktivně se zajímal o dějiny města, snažil se o jejich publikování. - 125. výr. narození

Fastr, Augustin - okresní starosta

* 18. 01. 1822 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 13. 10. 1902 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1997, s. 9. Plzeň, SVK 1996.

Anotace: Starosta domažlického okresu v 60. až 80. letech 19. století. Zasloužil se o hospodářský i kulturní rozvoj města Domažlic. Byl synovcem slavného revolucionáře z roku 1848 Petra Fastera. - 115. výr. úmrtí

Frey, Jakub - námořní kapitán

* 08. 06. 1906 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 23. 10. 1987 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kubásková, E.: Kdy zemřeli? 1986-1990. 1, s. 80. P., NK 1994., Cibulková, M.: Panenky přivezené z celého světa zaplnily vitríny. Domažlicko, roč. 8, 1998, 09. 12., č. 49, s. 5., Vorlíček, J.: Námořní kapitán z Postřekova. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 16. 06., č. 140, s. 12., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 129. Plzeň, SVK 2001., Cibulková, M.: Získali uniformu námořníka. Domažlicko, roč. 13, 2003, 16. 07., č. 28, s. 4., Cibulková, M.: Námořní kapitán Jakub Frey. Domažlický deník, roč. 21, 2012, 01. 02., č. 27, s. 3.

Anotace: Jeden z prvních čsl. kapitánů dálných plaveb. Autor publikace *Lod', moře, námořníci*. Studoval čtyři roky reálné gymnázium, v roce 1921 dostal státní stipendium na námořní akademii do Jugoslávie. Akademii ukončil roku 1925 a nastoupil na loď *Legie*. V roce 1932 absolvoval kurz pro kapitány dálkové plavby v jugoslávském Kotoru. Ve 30. letech byl zaměstnán u firmy Baťa na lodích *Morava* a *Little Eva*. Do roku 1935 působil jako nákupčí gumy a kůží. V roce 1965 velel lodi *Košice*, která toho roku, jako první československá loď, obeplula zeměkouli. Sám Jakub Frey ji obeplul čtyřikrát. Na moři strávil 50 let života a velel dvaceti lodím. Hovořil plynule anglicky, německy, francouzsky, španělsky, portugalsky a srbskochorvatsky. Z každé cesty si domů přivážel panenky, ze kterých uspořádalo Muzeum J. Jindřicha v Domažlicích v závěru roku 1998 výstavu. Devětadevadesát 'panenek' ze sbírky, které zastupují všechny světadíly, věnovala Freyova manželka do pamětní síně. Pozn.: Datum úmrtí převzato z databáze Autorit NK ČR, z ČNB a z publikace E. Kubáskové. - 30. výr. úmrtí

Heřmanová, Jitka, Ing. - ekonomka

* 01. 10. 1962

Místa působení: Domažlice

Literatura: Štípková, V.: Abeceda s... Ing. Jitkou Heřmanovou. Domažlický zpravodaj, 30, 2008, č. 5, s. 3.

Anotace: Absolventka Vysoké školy ekonomické v Praze, matka dvou dětí. Povoláním ekonomka - účetní poradkyně. Zastupitelka města Domažlic, předsedkyně finančního výboru.
- 55. výr. narození

Holeček, Zdeněk - funkcionář ČSBS

* 03. 08. 1922 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 10. 2002 - Staňkov (okr. Domažlice)

Místa působení: Staňkov, Flossenbürg (Německo)

Literatura: Zemřel Jiří Holeček. Dom. deník, 11, 2002, 19. 10., č. 244, s. 16.

Anotace: V sedmnácti letech byl za 2. světové války jako člen 3. oddílu domažlických skautů mezi 150 rukojmími, kteří byli zatčeni v souvislosti s tzv. Smudkovou aférou. V období od 21. 3. 1940 do 18. 12. 1941 byl vězněn v koncentračním táboře Flossenbürg. Po skončení války byl v souvislosti s emigrací bratra Vladimíra komunisty zatčen a 6. 9. 1949 odsouzen k odnětí svobody na 4 měsíce a k peněžitému trestu. Poté byl odsouzen na 18 měsíců. V důchodovém věku byl aktivním členem Českého svazu bojovníků za svobodu. Po řadu let až do své smrti byl předsedou staňkovské organizace ČSBS, místopředsedou OV ČSBS a v letech 1992-1995 jeho předsedou. - 15. výr. úmrtí

Hosnedl, Stanislav, prof., Ing., CSc. - vědecký pracovník

* 07. 10. 1942 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň

Literatura: Vaindl, L.: Hosnedl: Výzkum má v Plzni budoucnost. Plzeňský deník, 19, 2010, 29. 10., č. 251, s. 3, fot., Internetové stránky Katedry konstruování strojů ZČU., On-line databáze regionálních osobností Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje., Dvořák, R.: Plzeňská konstrukce bourá předsudky. MM Průmyslové spektrum, 2007, č. 12, s. 90-91, fot.

Anotace: Absolvent Fakulty strojní Vysoké školy strojní a elektrotechnické (VŠSE) v Plzni, obor konstrukce obráběcích strojů (1964). Poté zaměstnán jako výzkumný pracovník ve Škodě Plzeň, od roku 1990 působí na Západočeské univerzitě v Plzni, konkrétně na Katedře konstruování strojů. Mezi léty 2001-2006 proděkanem Fakulty strojní ZČU pro vnější vztahy, profesorem jmenován roku 2002. Je autorem řady odborných publikací a článků, podílí se na řešení průmyslových a pedagogických projektů. Působí také jako předseda vědeckých výborů na národních a mezinárodních konferencích, či jako člen komisí pro jmenovací a habilitační řízení. Od roku 2010 je držitelem Ceny města Plzně.

- 75. výr. narození

Hötzel, Karel st. - knihkupec

* 06. 10. 1907 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 11. 03. 1965 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Informace Otomara Hany.

Anotace: Narozen v Domažlicích-městě č. 70. Knihkupec, vedl knihkupectví na horní polovině náměstí (Dubina). Autor vzpomínek na knihkupecké vlastenecké náklady na počátku 2. světové války ve sborníku *Knihka a národ 1939-45*. Žil v Domažlicích ve Fügnerově ul. č. 235. Otec Karla Hötzela mladšího. - 110. výr. narození

Hrabík, Martin - politik

* 06. 10. 1904 - Vilov (okr. Klatovy)
+ 22. 10. 1992 – USA

Místa působení: Plzeň, Domažlicko, USA

Literatura: Valenta, V.: Martin Hrabík. *Čes. dialog*, 2, 1992, č. 24, s. 20., (toš): Splní poslední přání M. Hrabíka. *Dom. deník*, 1, 1994, 1. 7., č. 42, s. 10., Sysel, Vl.: Uložení ostatků M. Hrabíka. *Dom. deník*, 1, 1994, 2. 8., č. 67, s. 10., (toš): Raději emigraci než spolupráci. *Dom. deník*, 1, 1994, 9. 8., č. 73, s. 10., *Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002*, s. 128. Plzeň, SVK 2001.

Anotace: Předválečný funkcionář Agrární strany, za okupace vězněn nacisty. Po roce 1948 emigroval do USA, zde byl předsedou České národní rady v Clevelandu. *Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002* uvádí datum narození 6. března 1906. - 25. výr. úmrtí

Hradecký, Václav - malíř

* 21. 10. 1867 - Světlá nad Sázavou (okr. Havlíčkův Brod)
+ 14. 06. 1940 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha, Paříž (Francie)

Literatura: *Nový slovník čsl. výtvarných umělců*. 1, s. 377. P., R. Ryšavý 1947., (jph): Pocházel ze Světlé. *Pravda*, 69, 1988, 13. 2., č. 36, příloha, s. 8., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974, s. 81. P., SK ČSR 1974.

Anotace: Malíř historických obrazů působící zejména v Praze. Žák umělecko-průmyslové školy u prof. Ženíška, pak na akademii v Praze. Roku 1893 vystavoval v Chicagu na Světové výstavě. Mezi roky 1901-1908 pobýval v Paříži. Zemřel v Domažlicích, kde je i pochován. - 150. výr. narození

Hruška, Jan František, dr. h. c. - dialektolog

* 06. 06. 1865 - Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)
+ 17. 10. 1937 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Plzeň, Pec pod Čerchovem, Chodov, Trhanov

Literatura: Lexikon české literatury. 2/1, s. 344. P., Academia 1993., (ko): Chodský patriot a lidumil. Plzeňský deník, 1, 1992, 16. 10., č. 30, s. 6., Burda, J.: Výročí chodského folkloristy. Domažlický deník, 2, 1995, 7. 6., č. 132, s. 11., V paměť J. F. Hrušky. Rozhledy, 6, 1937, s. 236-8., Lidová demokracie, 6. 6. 1950, s. 6., Lidová demokracie, 6. 6. 1945, s. 2., Antoš, S.: Šedesát let od smrti J. F. Hrušky. Dom. deník, 6, 1997, 20. 10., č. 246, s. 10., Holý, J. P.: Domažlický student "Hondzík Melicharoje". Domažlický zpravodaj, 27, 2005, č. 12, s. 11., Holý, J. P.: Domažlický zpravodaj, 28, 2006, č. 1, s. 11., Riederer, J.: Pecskeho rodáka vyznamenal i papež. Domažlický deník, 16, 2007, 17. 10., č. 242, s. 4., fot., Vejlupek, M.: Vzpomínka na Choda z nejzasloužilějších. Dom. deník, 21, 2012, 30. 07., č. 176, s. 8.

Anotace: Po otci i matce pocházel ze starého chodského rodu s písmáckou tradicí (otec se mu stal modelem lidového filozofa "děrečka včalaře"). Pokrevně byl spřízněn s J. Š. Baarem, který byl i jeho nejlepším přítelem. Obecnou školu vychodil v Trhanově, gymnázium v Domažlicích. Po maturitě studoval soukromě bohosloví, od roku 1888 slovanskou a klasickou filologii na Filozofické fakultě UK v Praze. Stal se středoškolským profesorem češtiny a latiny v Domažlicích (1895-96), Pardubicích, Klatovech, Plzni a Jindřichově Hradci, definitivu získal na gymnáziu v Plzni, kde žil i po penzionování. Prázdniny trávil každý rok na Chodsku (Pec, Chodov, Trhanov). V rodišti vybudoval kapli k počtě sv. Prokopa (vysvěcena v roce 1909). Chodské dialektologii a národopisu se věnoval od vysokoškolských studií. Roku 1891 otiskl v Listech filologických první dialektologickou studii O hláskosloví chodském. Zájem o dialektologii jej vedl k sepsání Dialektického slovníku chodského. Publikoval studie a články o chodské lidové písni, obydlí, zvycích a kroji. V roce 1882 provázel krajem A. Jiráskova a pomáhal mu při studiu domažlického archivu. Za zásluhy o chodský národopis dostal čestný doktorát filozofie UK. Pohřben je v Trhanově. Jeho pojetí chodské historie kontrastuje s pojetím J. Vrby. Byl tchánem PhDr. Emila Felixe. Autorem jeho bronzové podobizny je sochař Alois Langenberger. Dne 9. 9. 1932 byl jmenován čestným občanem Domažlic. Jeho literární činnost ocenila členstvím Královská česká společnost nauk. Získal i čestné členství ve Filozofické jednotě. Karlova univerzita mu propůjčila nejvyšší vyznamenání - čestný doktorát filozofie. Papež Pius XI. pasoval profesora Hrušku na rytíře Řádu svatého Řehoře Velikého. Byl jmenován čestným občanem města Domažlice. Ve své rodné obci se Hruška těšil takové vážnosti, že mu byla 11. července 1937 na rodném domku odhalena pamětní deska. Celé slavnosti k odhalení desky se profesor Hruška účastnil. Krátce po odhalení pamětní desky, 17. října 1937, profesor Jan František Hruška umírá ve svém bytě v Plzni na následky mozkové mrtvice, která ho postihla předešlého dne. - 80. výr. úmrtí

Hůla, Josef - předseda MNV

* 01. 10. 1902 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 01. 1985 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlice, s. 3., Baier, V.: Co odnesl čas. Domažlický zpravodaj, 30, 2008, č. 7, s. 14.

Anotace: Původním povoláním zedník, následně ředitel Okresního stavebního podniku v Domažlicích. Amatéřský hudebník, zakladatel hasičské dechovky. Bydlel na Bezděkovském předměstí čp. 236. Člen Komunistické strany Československa. Do funkce předsedy Městského národního výboru nastoupil 26. 5. 1954 po Josefu Šimánkovi a setrval v ní do 28. 5. 1957, kdy jej vystřídal Jaroslav Němec. Syn Josefa Hůly a Františky, rozené Teierlové. - 115. výr. narození

Jahn, Jakub - dudák

* 07. 10. 1902 - Draženov (okr. Domažlice)
+ 12. 03. 1978 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Ždánov (okr. Domažlice)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 50. Plzeň, KKS 1974., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 25. Plzeň, SVK 1997.

Anotace: Známý jako dudák, výrobce dud, zpěvák a amatérský malíř. Vyráběl vypalované dudy zdobené chodskými ornamenty. Podle publikace Hudební místopis Domažlicka působil zejména ve Ždánově. - 115. výr. narození

Jindřich, Jindřich - národopisec

* 05. 03. 1876 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

+ 23. 10. 1967 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Chodsko

Literatura: Špelda, A.: Chodsko, domov můj. Plzeň, Západočeské nakladatelství 1975. 104 s., Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 16. Plzeň, KKS 1977. Československý hudební slovník. P., SHV 1963., Kumperová, I.: K jubileu Jindřicha Jindřicha. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 3, s. 1., Holý, J. P.: Nový rok s Mistrem Jindřichem. Domažlický zpravodaj, roč. 20, 1993, č. 1, s. 2., Holý, J. P.: O šumavském původu Mistra Jindřicha Jindřicha. Klatovsko, roč. 33, 1992, č. 45, s. 5., Kumperová, I.: 25 let od úmrtí J. Jindřicha. Domažlicko, roč. 2, 1992, č. 43, s. 3., Vorlíček, J.: Vzpomínáme Jindřicha Jindřicha. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 24. 10, č. 249, s. 12., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 85. P., MMM 1997., Hana, O.: Čestní občané města Domažlic. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 25. 11., č. 276, s. 14., Vorlíček, J.: Národní umělec Jindřich Jindřich. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 05. 03., č. 54, s. 23., Kumperová, I.: 125. výročí narození J. Jindřicha. Domažlicko, roč. 10, 2001, 07. 03., č. 10, s. 4., Holý, J. P.: Chvilky, jež nelze zapomenout. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 09. 04., č. 84, s. 26., Baier, V.: Jindřich Jindřich-Chodské slavnosti a folklorismus vůbec. Domažlický zpravodaj, roč. 26, 2004, č. 7-8, s. 2., Psutková, B.: Po padesáti letech poprvé vychází Chodský slovník Jindřicha Jindřicha. Domažlický zpravodaj, roč. 30, 2008, č. 4, s. 13., Jašík, V.: Vzpomínka na setkání s Jindřichem Jindřichem. Domažlický deník, roč. 17, 2008, 07. 11., č. 262, s. 8., Nikl, I.: Odkaz Jindřicha Jindřicha 140 let po jeho narození. Domažlický deník, roč. 25, 2016, 15. 02., č. 38, s. 10, fot.

Anotace: Po studiu na učitelském ústavu v Soběslavi působil na škole ve Lhenicích a v letech 1897-1924 v Domažlicích. Proslul jako národopisec, sběratel chodských lidových písní a hudební skladatel. Celý život shromažďoval předměty chodské lidové kultury a městu pak daroval jedinečnou sbírku dokladů o kultuře duchovní i hmotné. Sbírkou se stala základem Muzea Jindřicha Jindřicha. Vrcholem jeho sběratelské činnosti je národopisné dílo Chodsko a osmidílný Chodský zpěvník, který obsahuje více než 1400 nápěvů a 4000 textů písní ve dvoj a trojhlasé úpravě. Za zásluhy o Chodsko jmenován 5. 3. 1926 čestným občanem Domažlic (Otomar Hana uvádí datum 3. 3). Čestné občanství mu udělilo dalších 80 obcí na Chodsku. V roce 1957 byl jmenován národním umělcem. Jeho jméno je úzce spjato s činností Čerchovanu. Autorem pomníku před Muzeem J. Jindřicha je sochař Karel Kuneš, mramorovou podobiznu mu věnoval i sochař Alois Langenberger. - 50. výr. úmrtí

Koláč, Vojtěch - ředitel měšťanské školy

* 22. 10. 1897 - Kanice (okr. Domažlice)
+ 19. 04. 1942 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Kanice, Nový Hrádek, Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigeängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Starosta župy Podkrkonošské-Jiráskovy a ředitel měšťanské školy. Během 2. světové války zapojen do protinacistického odboje. Vězněn gestapem v terezínské Malé pevnosti, dne 14. ledna 1942 odtransportován do Osvětimi. Zahynul v sirných dolech v dubnu téhož roku. Pozn.: Internetová databáze Polizeigeängnis Theresienstadt 1940-1945 uvádí jako místo narození Nový Hrádek. - 120. výr. narození

Konrády, Jiří - kapelník

* 05. 01. 1906 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 17. 10. 1982 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 25. Plzeň, KKS 1977., (aks): Muzikant Jirka Konrády. Domažlicko, 2, 1992, č. 42, s. 3., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 92. P., MMM 1997., Cibulková, M.: Jiří Konrády-víc než muzikant. Domažlicko, 12, 2002, 16. 10., č. 42, s. 3.

Anotace: Hře na klavír a housle se učil u otce, později u V. Flegla a Ludmily Martinovské-Fléglové. Vedl různé dechové hudby. Od roku 1953 do r. 1961 byl učitelem v domažlické hudební škole. Mezi jeho žáky patřil i violoncellista Josef Pražák. Psal taneční skladby, hudbu pro dětské sbory a scénickou hudbu. Je autorem operety Muzikantská Liduška a hudby k filmu Lumpáci Vagabundus. Účastnil se organizování domažlického hudebního života. Vedl dechovku Národní gardy, hasičskou a sokolskou hudbu či Tamburašský soubor. Bratr Jakuba a Antonína Konrádyových. - 35. výr. úmrtí

Kralovec, Jan O. - spisovatel

* 03. 05. 1874 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 19. 10. 1927 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Kolín, Praha, Paříž (Francie), Londýn (Velká Británie)

Literatura: Holý, J. P.: Přátelé významných osobností - 10. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 09. 01., č. 7, s. 12., Lexikon české literatury. 1. vyd., díl 2. Praha: Academia, 1993, s. 922.

Anotace: Narozen v Domažlicích, absolvent gymnázia v Kolíně. Mezi roky 1897 až 1905 působil v zahraničí, následně kratší dobu redaktorem Mladoboleslavských listů. Překládal francouzskou a německou literaturu, také znám jako autor románů a divadelních her.

- 90. výr. úmrtí

Kraus, Karel - úředník

* 10. 09. 1911 - Prapořiště (okr. Domažlice)
+ 04. 10. 1942 - Berlín (Německo)

Místa působení: Praha

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949.

Anotace: Narozen v obci Prapořiště na Domažlicku. Zaměstnán jako úředník na Ministerstvu národní obrany v Praze. Zatčen 23. června 1939, popraven nacisty v Berlíně na začátku října roku 1942. - 75. výr. úmrtí

Krejčí, Antonín - národní buditel

* 20. 10. 1812 - Starý Smolivec (okr. Plzeň-jih)
+ 29. 10. 1872 - Folmava (okr. Domažlice)

Místa působení: České Budějovice, Folmava

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1997, s. 63. Plzeň, SVK 1996., Internetová databáze Centrální katolické knihovny a Centra dějin české teologie KTF UK v Praze.

Anotace: Kaplanem v Českých Budějovicích, kde se zasloužil o nalezení budějovického zlomku Alexandreidy. Pro aktivní politickou účast na událostech revolučního roku 1848 úřady stíhán a často překládán. Roku 1849 nastupuje na folmavskou faru, kde působil až do své smrti. V šedesátých letech 19. století jej zde navštěvoval historik a spisovatel Karel Jaromír Erben. - 205. výr. narození, na říjen 2017 také připadá 145. výr. úmrtí

Krutina, Jakub - zedník

* 05. 10. 1907 - Postřekov (okr. Domažlice)

+ 04. 05. 1945 - Otov (okr. Domažlice)

Místa působení: Postřekov

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Pamětní kniha obce Starý Postřekov 1923-1963 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 175-177.

Anotace: Narozen ve Starém Postřekově, v domě čp. 139. Syn Josefa Krutiny, místního zedníka a Anny Krutinové. Pracoval jako zedník. V závěrečných dnech 2. světové války členem pořádkové služby, která prováděla sběr zbraní a dohlížela na udržování pořádku. Dne 4. května 1945 byl společně s Josefem Řezníčkem, Jiřím Kohoutem, Václavem Gibfriedem, Josefem Berouškem a Václavem Pacíkem napaden při plnění povinností střelbou německé jednotky, která se nacházela v lese poblíž Červeného vrchu u Otova. S dalšími členy družstva byl oddílem SS-manů zajat (pravděpodobně již zraněný) a stejně jako ostatní spolubojovníci umučen. Jejich pohřeb se konal 8. května 1945 a zúčastnilo se ho na 2500 obyvatel z okolních obcí regionu. - 110. výr. narození

Kubovec, Jaroslav, Msgre. - monsignore

* 09. 09. 1918 - Vílov (okr. Klatovy)

+ 22. 10. 1997 – Německo

Místa působení: Německo

Literatura: Sysel, V.: Nikdy nezapomněl na svůj domov. Domažlicko, 3, 1993, č. 4, s. 6., E-mailová informace Radky Pečené.

Anotace: V roce 1939 maturoval na domažlickém gymnáziu. Po vypuknutí 2. světové války odjel na bohoslovecká studia do Nepomucena v Římě, kde byl roku 1945 vysvěcen na kněze. Vrátil se domů, po roce 1949 emigroval do Západního Německa. V roce 1965 mu papež udělil titul monsignore. Je pochován u své fary na hřbitově v Dürrenwaldstettenu. - 20. výr. úmrtí

Kuneš, Karel - malíř

* 04. 10. 1908 - Díly (okr. Domažlice)

+ 12. 10. 1992 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Místa působení: Chodsko

Literatura: Holý, J. P.: Odešel chodský a šumavský malíř. Klatovsko, 33, 1992, č. 44, s. 5., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 98. P., MMM 1997., Burda, J.: Vzpomínka na malíře. Domažlicko, 8, 1998, 7. 10., č. 40, s. 8.

Anotace: Pocházel ze sedmi dětí. Vyučil se u chodského hrnčíře Jana Bendy a jako vyučený hrnčíř měl možnost se stýkat s malíři V. Malým, J. Strnadem a J. Šebkem, kteří byli častými návštěvníky Klenčí. Od mládí se věnoval portrétům, své umění rozvíjel i jako krajinář a zvláště jako malíř květin. S malířským stojanem a paletou procestoval celý bývalý královský hvozď, jehož krajina ho inspirovala k řadě obrazů. Pozn.: Kudrlička uvádí datum narození 14. 10. 1908. - 25. výr. úmrtí

Matějček, Jan - ředitel gymnázia

* 13. 10. 1847 - Peruc (okr. Louny)

+ 19. 05. 1898 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Budapešť (Maďarsko), Praha, Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Domažlický Slavín 16. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 12. 11., č. 45, s. 4., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 42. Plzeň, SVK 1997.

Anotace: Rodák z Peruce na Lounsku, syn místního učitele. Na středních školách vyučoval latinský a řecký jazyk, v Praze působil také jako školní inspektor. V roce 1891 nastupuje na domažlickém gymnáziu do funkce ředitele a setrvává v ní až do roku 1898, kdy podlehl rakovině žaludku. - 170. výr. narození

Mayer, Rudolf, JUDr. - básník

- * 13. 10. 1837 - Nová Hospoda u Skránčic (okr. Klatovy)
- + 12. 08. 1865 - Loučim (okr. Domažlice)

Místa působení: Loučim

Literatura: Slovník českých spisovatelů, s. 320. P., ČS 1964., (vp): Rudolf Mayer a Domažlice. Nové Domažlicko, 13, 1982, 11. 11., č. 46, s. 3., Nikl, I.: Básník Klatovska. Klatovsko, 33, 1992, č. 41, s. 3., (ra): Dva hroby v Loučimi. Plzeňský deník, 1, 1992, 30. 10., č. 41, s. 6., Hana, O.: Český básník JUDr. Rudolf Mayer. Dom. deník, 9, 2000, 26. 8., č. 199, s. 12., Heidlerová, S.: Soukromé básnickovy otřesy. Domažlicko, 13, 2003, č. 23-25, s. 4.

Anotace: Absolvoval klatovské gymnázium (1855) a práva ve Vídni. Po ukončení studií (doktorát 1864) pobýval u příbuzných v Pošumaví, zvláště v Loučimi u sestry Matyldy Holé, kde předčasně zemřel na tuberkulózu. Psal od roku 1858 do almanachu Máj, do Lumíru, Humoristických listů, Dalibora a Obrazů života. Za života mu vyšlo jen několik básní, mimo jiné sociální balada V poledne, již postihl z celé generace nejvýrazněji pocit sociálních rozporů. Pohřben byl 15. srpna, nad hrobem mu zpíval klatovský pěvecký sbor Šumavan a promluvil spisovatel Alois Šmilovský. Na pomníku hrobu jsou jeho vlastní verše: "Kde máš země svoje ráje? Každý květ tvůj v hrob se sklání! V hrob se všechno, všechno sklóní, nic ti věčně nepokvete." - 180. výr. narození

Mazanec, Jan - sportovec

- * 21. 10. 1982 - Nová Ves u Kdyně (okr. Domažlice)
- + 12. 07. 2009 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha, Mnichov (Německo), Nová Ves u Kdyně

Literatura: Halík, J.: Honzo, nezapomeneme. Dom. deník, 18, 16. 7. 2009, č. 164, s. 19., Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 112. Praha, Olympia 2004.

Anotace: Narodil se 21. října 1982. Většinu svého života strávil ve své rodné Nové Vsi u Kdyně a na běžeckém oválu. Jeho atletická kariéra začala v polovině devadesátých let. V roce 1997 vstupuje do místní Jiskry Domažlice, kde trénuje pod vedením Petra Konopa. Již dva roky nato, v roce 1999, reprezentuje Českou republiku na mistrovství světa do 17 let, a to nejen ve štafetě, ale i v individuální disciplíně - 400 metrů překážek. V roce 2001 pak startuje na mistrovství Evropy - opět ve štafetě, jen ploty vymění za hladkou čtvrtku. V roce 2002 jede do Mnichova, tentokrát již na ME dospělých. Zde reprezentuje ČR ve štafetě 4 x 400 m (4. místo). Ještě v roce 2003 stíhá ME do 22 let a také univerziádu, kde v běhu na 400 m postupuje do semifinále. Pak přichází zdravotní problémy a onemocnění. Přesto se Honza v té době nevzdává a atletice zůstává věrný nadále, i když jeho výkonnost již není tam, kde byla předtím. V roce 2005 přestupuje do A. C. TEPO Kladno, kde se připravuje na závody s trenérkou Markétou Košťálovou. V roce 2009 pak končí čtvrtý v dvoustovce na halovém mistrovství České republiky. Na červencovém mistrovství ČR pod širým nebem pak ještě běží 200 m (8. místo) a 400 m překážek (rozběh). Umírá na následky dopravní nehody. - 35. výr. narození

Odhalení pamětní desky legionáři Václavu Zázvorkovi (Domažlice, 28. 10. 1937)

- 28. 10. 1937 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Domažlický legionář Václav Zázvorka. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 08. 06., č. 132, s. 16.

Anotace: Jedna z pamětních desek na domažlickém Náměstí Míru byla věnována místnímu rodákovi, důstojníkovi italských legií, Václavu Zázvorkovi. Již po skončení 1. světové války se zúčastnil bojů proti Maďarům na Slovensku, kde v dubnu roku 1919 zahynul. Legionáři z Domažlicka se rozhodli uctít jeho památku umístěním bronzové pamětní desky od sochaře Václava Amorta, ta byla slavnostně odhalena na Zázvorkově rodném domě (čp. 44) dne 28. října roku 1937 a to za účasti řady významných osobností. Již v roce 1940 však došlo na nátlak nacistů k jejímu odstranění, a byť byla bezprostředně po skončení 2. světové války znovu osazena, tak po nástupu komunistů ji potkal stejný osud. V současné době je umístěna v depozitáři Muzea Chodska. - 80. výr. události

Procházka, Zdeněk - stavitel

* 14. 02. 1928 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 04. 10. 2012 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Loučení s architektem a památkářem Zdeňkem Procházkou. Dom. deník, 21, 26. 11. 2012, č. 276, s. 10, fot.

Anotace: Představitel už třetí generace domažlických městských stavitelů i veřejných pracovníků. Zajímal se o památkovou péči. Vnuk a syn městských stavitelů Aloise Procházky staršího (1856-1930) a Aloise Procházky mladšího (1889-1951), otec známého nakladatele a vydavatele Zdeňka Procházky (1954-). - 5. výr. úmrtí

Pučelíková, Milada - učitelka

* 12. 08. 1905 - Merklín (okr. Plzeň-jih)

+ 22. 10. 1962 - Merklín (okr. Plzeň-jih)

Místa působení: Blížejev, Domažlice, Česká Kubice

Literatura: Hruška, K.: Blížejev ve dnech mnichovské zrady. Dom. deník, 7, 1998, 30. 9., č. 228, s. 14., Holý, J. P.: Chodská národopisná pracovnice a učitelka Milada Pučelíková. Dom. deník, 9, 2000, 30. 8., č. 202, s. 16.

Anotace: Narodila se 12. srpna 1905 v Merklíně. Do Blížejova přišla jako učitelká praktička v roce 1928. Zapisovala si poznámky, které vedla až do listopadu 1938. Na základě nich vyšel v roce 1945 (23. srpna) v časopise Svobodný směr článek o záboru Blížejova v roce 1938. Po odchodu z Blížejova roku 1938 žila v Domažlicích. Po válce se věnovala literární a národopisné činnosti. Spolupracovala s Plzeňským rozhlasem na rozvoji národopisu a folkloru. Od roku 1953 bydlela na České Kubici. Zemřela v Merklíně. Její literární pozůstalost je uchována v Muzeu Chodsko. - 55. výr. úmrtí

Rašín, Alois, JUDr. - ministr financí ČSR

* 18. 10. 1867 - Nechanice (okr. Hradec Králové)

+ 18. 02. 1923 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Staňkov, Česká Kubice

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 19. Plzeň, SVK 1997., Hana, O.: Alois Rašín a Česká Kubice. Dom. deník, 12, 2003, 11. 3., č. 59, s. 17.

Anotace: Český politik a ekonom, jeden z odsouzených v procesu s Omladinou. Účastník 1. odboje a funkcionář Československé národní demokracie. V letech 1918-1919 a 1922-1923 působil jako ministr financí. Ještě dříve, roku 1911, zvítězil ve Staňkově ve volbách do Říšské rady. Pobýval i v penzionu Krásnohorská na České Kubici. Dne 5. ledna 1923 byl v Praze na jeho osobu proveden anarchistou atentát, na jehož následky 18. února umírá.

- 150. výr. narození

Roškotová, Anna - malířka

* 09. 02. 1883 - Vlašim (okr. Benešov)
+ 05. 10. 1967 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Itálie, Chodsko

Literatura: Holý, J. P.: Chodský 'odskok' významné malířky. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 07. 03., č. 56, s. 20., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 5. vydání. Svazek 2, s. 372. Praha: Ivo Železný, 2000.

Anotace: Žákyně pražského malíře a pedagoga Václava Jansy, studijně navštívila řadu italských měst. Působila také na Chodsku, z našeho regionu námětově čerpala. Malovala především městské veduty, chrámové interiéry nebo ulicové pohledy, známé jsou také její malby se zvířecím námětem. Anna Roškotová vystavovala na řadě zahraničních výstav, například ve Vídni, Benátkách, Londýně či Athénách. Sestra architekta Kamila Roškota.
- 50. výr. úmrtí

Schubert, Otto Anton - učitel

* 22. 10. 1867 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 04. 06. 1945 - Štítary (okr. Domažlice)

Místa působení: Semněvice, Bukovec, Štítary

Literatura: Holý, J. P.: Byl synovcem ředitele Národního divadla. Dom. deník, 6, 1997, 30. 9., č. 229, s. 12., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 40. Město H. Týn 2002.

Anotace: Narodil se v Horšovském Týně na Malém předměstí v domě čp. 23. Otec byl starším bratrem ředitele Národního Divadla F. A. Šuberta, matka byla původem Němka, rozená Spörlová. Po studiích na plzeňském řádovém gymnáziu vystudoval v Praze učitelský ústav a odešel na studia do Mnichova, kde se postupně věnoval lékařství, zvěrolékařství a biologii. Po návratu působil na školách v Semněvicích, Bukovci a nejdéle ve Štítarech, kde se stal oblíbeným ředitelem školy. Pohřben je na hřbitově u kostela sv. Vavřince. Rozsáhlé dílo je věnováno řekám Radbuze, Labi, Jizeře, výskytu perlorodek, hospodaření na malých rybnících, rybaření. Nejvýznamnější jsou dvoudílné dějiny jihozápadní sudetské oblasti Beiträge zur Geschichte des Südwestlichen Sudetengauges. Je autorem více než 200 odborných článků v časopisech. Jeho rozsáhlé dílo není dosud plně doceněno. Byl bratrancem Adolfa, Josefa a Julia Wenigových, jejichž maminka byla sestrou jeho otce i ředitele ND.
- 150. výr. narození

Schválení pojmenování hlavního domažlického náměstí Náměstím Československých legií (Domažlice, 19. 10. 1922)

- 19. 10. 1922 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Starosta Domažlic Kellner. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 05. 06., č. 130, s. 26.

Anotace: Po vzniku Československa a návratu legionářů domů se řada našich měst rozhodla připomenout podíl zahraničních vojáků na samostatnosti republiky pojmenováním svých náměstí či ulic na jejich počest. Nejinak tomu bylo také v Domažlicích. Dne 19. října roku 1922 proto schválilo domažlické zastupitelstvo návrh starosty Kellnera a pojmenovalo hlavní náměstí v historickém centru Náměstím Československých legií. - 95. výr. události

Sladký, Jan - ředitel spořitelny

* 05. 10. 1917 - Draženov (okr. Domažlice)
+ 28. 10. 2002 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: K pětáosmdesátinám draženovského patriota. Dom. deník, 11, 2002, 9. 10., č. 235, s. 20., Holý, J. P.: Odešel věrný syn Kozinova rodu. Dom. deník, 11, 2002, 31. 10., č. 253, s. 19., Holý, J. P.: Památce našeho zasloužilého spoluobčana. Dom. zpravodaj, 24, 2002, č. 12, s. 6.

Anotace: Úředník peněžních ústavů, ředitel domažlické spořitelny. Autor publikace o draženovském památníku padlých, čestný občan Draženova. Bratr učitele a spisovatele Václava Sladkého. - 100. výr. narození, na říjen 2017 také připadá 15. výr. úmrtí

Škoda, Jaroslav - politický vězeň

* 08. 03. 1908 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 08. 10. 1942 - Mauthausen (Rakousko)

Místa působení: Postřekov, Mauthausen (Rakousko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Zatčen 1. dubna 1941 a poté 21. října téhož roku, uvězněn v nacistickém koncentračním táboře Mauthausen. Zde zahynul v říjnu roku 1942. Jeho jméno je uvedeno na pomníku obětem 2. světové války v obci Postřekov. - 75. výr. úmrtí

Štěpánková, Jaroslava - středoškolská učitelka

* 12. 04. 1920 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 09. 10. 2002 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně

Literatura: Holý, J. P.: Poslední pamětnice Baara. Dom. deník, 11, 2002, 12. 10., č. 238, s. 18., Vilímeček, V.: Střípky z historie. Zpravodaj radnice Kdyně, 2002, č. 26, s. 11.

Anotace: Po smrti rodičů pokračovala v pořádání jejich literární pozůstalosti. Po válce učila na domažlickém gymnáziu, ve Kdyni vyučovala jazyky, působila jako učitelka hudby a ředitelka kůru. Přispívala do regionálního tisku. Dcera Hany a Jaroslava Štěpánkových.
- 15. výr. úmrtí

Tausch, Franz P. - děkan

* 09. 02. 1780 - Jirkov
+ 19. 10. 1847 - Hostouň (okr. Domažlice)

Místa působení: Hostouň

Literatura: Stippler, S.: Hostouň, s. 98. Tönnig, Der Andere Verlag c2008.

Anotace: Dne 15. září 1805 vysvěcen na kněze. Působil jako farář v Mělnici a od listopadu 1840 byl děkanem v Hostouni. Autor záznamů o svém působení v úřadu, statistických dat o křtech, sňatcích, úmrtí a celkovém stavu věřících. - 170. výr. úmrtí

Thomayer, Josef, prof., MUDr. - přednosta interní kliniky

* 23. 03. 1853 - Trhanov (okr. Domažlice)
+ 18. 10. 1927 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Závacká, V.: Literární průvodce Chodskem, s. 7. Domažlice, KBN 1984., Nezapomenutelný doktor Thomayer. Domažlické noviny, 2, 1993, 26. 3., č. 12, s. 2., (vm): Památce J. Thomayera. Region Plzeňsko, 2, 1992, č. 35, s. 16., Svačina, R.: První chodský spisovatel MUDr. J. Thomayer. Domažlické noviny, 2, 1993, 19. 11., č. 46, s. 5., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 136. P., MMM 1997., Havlovic, M.: Stopětačtyřicet let od narození prof. J. Thomayera. Dom. deník, 7, 1998, 16. 3., č. 63, s. 10., Čekanová, M.: Thomayer nebyl jen nadaný lékař. MF Dnes, 9, 1998, 12. 11., č. 265, s. 4 přílohy., Plzenská, H.: MUDr. Josef Thomayer. Dom. zpravodaj, 24, 2002, č. 5, s. 11., Na svého rodáka jsou právem pyšní. Dom. deník, 12, 2003, 21. 3., č. 68, s. 19., Wařechová, H.: Slavný krajan. Zpravodaj Sdružení rodáků a přátel Chodska a Pošumaví, 7, 2000, č. 1, s. 4., Cibulková, M.: Trhanov dal medicíně prof. Thomayera. Dom. deník, 20, 23. 06. 2011, č. 147, s. 3., Nikl, I.: Vzpomínka na MUDr. J. Thomayera. Dom. deník, 21, 25. 02. 2013, č. 47, s. 10.

Anotace: Syn zámeckého zahradníka v Trhanově, bratr Františka Thomayera. Vystudoval gymnázium v Klatovech, kde se spřátelil s J. Vrchlickým. Absolvoval lékařskou fakultu, doktorát získal roku 1876, v roce 1883 mu byla udělena habilitace v oboru vnitřního lékařství. Roku 1886 se stává mimořádným a v roce 1897 řádným profesorem Univerzity Karlovy. Je zakladatelem české školy vnitřního lékařství. Od roku 1902 byl přednostou II. interní kliniky UK na Karlově náměstí, stál u zrodu českého lékařského tisku. V roce 1908 nechal v Trhanově vlastním nákladem vystavět patrové stavení jako chudobinec pro "osoby nemocné, nezaopatřené a stářím sešlé". Ve svém díle vedle lékařské tematiky zachytil i náměty historické a cestopisné. Knížku o chodské přírodě, Příroda a lidé, přivítal koncem sedmdesátých let nadšeně i Jan Neruda. Básník J. V. Sládek mu vydal toto přírodní líčení vlastním nákladem, když prvotinu neznámého autora, podepsanou pseudonymem R. E. Jamot odmítli u Ottů. V roce 1876 přivedl na Chodsko A. Jiráska, který patřil vedle Vrchlického a Alše k trojici nejbližších přátel. Autorem knih Z pouti životní, Vedle cesty, Žlutne listí, Z paměti lidí nepatrných. Jeho žákem byl trhanovský rodák, prof. Josef Císler. Josef Thomayer zemřel na rakovinu konečníku, pochován je v Trhanově. Nemocnice v Praze-Krči je po něm pojmenována od 26. 5. 1954. Pozn.: O otci Thomayerovi více v publikaci Z Chodského hradu 1979. - 90. výr. úmrtí

Toman, Jan - regionální historik

* 11. 10. 1907 - Cerhonice (okr. Písek)
+ 14. 07. 1996 - Mirovice (okr. Písek)

Místa působení: Chodsko

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2001, s. 84. Plzeň, SVK 2000.,
On-line katalog Jihočeské vědecké knihovny.

Anotace: Učitel a historik se vztahy k Chodsku. Z chodské tematiky se například věnoval životním osudům reformního kněze P. M. Paidara z Dražanova. Autor obsáhlé monografie Dějiny města Mirovic a článků v regionálním jihočeském tisku. - 110. výr. narození

Uhlíř, Theodor - organizátor hudebního života

* 04. 10. 1877 - Heřmanův Městec (okr. Chrudim)
+ 04. 06. 1946 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Kdyně

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 65. Plzeň, KKS 1977.

Anotace: Pianista a zpěvák, organizátor hudebního života ve Kdyni. Od roku 1919 nájemce restaurace Bílý lev. Stál u zrodu amatérského Orchestrálního sdružení, které se udrželo až do roku 1936, do odchodu Uhlíře do Plzně. Repertoár sdružení převyšoval běžnou amatérskou úroveň. - 140. výr. narození

Váchal, Jaroslav, Ing. - strojní inženýr

* 03. 09. 1918 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 26. 10. 1987 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Ing. "Jarka" Váchal byl výborným znalcem technických památek. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 13. 11., č. 266, s. 12.

Anotace: Po maturitě na domažlickém gymnáziu (1937) odešel studovat pražskou techniku, kde se věnoval zejména tehdy novému oboru elektrotechniky. Spolupracovník Muzea Chodska, znalec technických památek regionu. Zaměřoval se na historii mlýnů, kašen, vodovodů, kanalizace a dalších vodohospodářských staveb. - 30. výr. úmrtí

Vilímcová, Ilona - ředitelka LŠU

* 18. 07. 1932 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
+ 16. 10. 1997 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Kdyně

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 70-71. Plzeň: KKS, 1977., (vor): Jubileum umělkyně. Domažlicko, roč. 2, 1992, č. 35, s. 4., (vor): Jubileum I. Vilímcové. Deník Nová Pravda, roč. 2, 1992, 08. 09., č. 211, s. 11., Brousková, L.: Za houslovou virtuoskou I. Vilímcovou. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 24. 10., č. 250, s. 14., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Ilonu Vilímcovou ze Kdyně. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 24. 07., č. 24, s. 15.

Anotace: Houslovou hru studovala v Plzni u profesorky R. Řehákové. Už ve 12 letech získala v Praze v soutěži "Ukaž, co umíš" 1. cenu. V Klatovech, kam se s rodiči přestěhovala, pokračovala ve studiu hudby u prof. Jana Svobody. Často vystupovala s Jaromírem Horákem. Od založení až do roku 1982 byla sólistkou Klatovského symfonického orchestru. Po přestěhování do Kdyně působila jako pedagožka a později jako ředitelka LŠU. V klavírním triu hrála s Jaromírem Jindřichem a Otakarem Zichem. Kromě sólové činnosti vedla komorní kvinteto, které si získalo popularitu i ohlas odborných kruhů. Kvinteto také doprovázelo řadu operet kdyňských ochotníků. Mezi nejnadanějšími žáky byli i její synové - houslista Miroslav a klavírista i houslista Vladislav. Starší Miroslav absolvoval AMU a působil jako koncertní mistr České filharmonie. - 20. výr. úmrtí

Založení domažlické lékárny (Domažlice, 01. 10. 1787)

- 01. 10. 1787 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Výročí domažlické lékárny. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 08. 10., č. 234, s. 18.

Anotace: První stálou domažlickou měšťanskou lékárnu založil na začátku října roku 1787 Jan Michael Köhler. Původně klatovský lékárenský tovaryš se stal domažlickým měšťanem - svou praxi zde provozoval v domě čp. 122 na hlavním náměstí. Později lékárnu prodal místnímu rodákovi a svému spolupracovníkovi Maxmiliánu Vojtěchu Prášilovi, zakladateli významného rodu domažlických měšťanských lékárníků. - 230. výr. události

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc říjen 2017

Sestavil: Petr Vecka

Odp. red.: Bc. Lenka Schirová

Domažlice, Městská knihovna Boženy Němcové 2017. Neustránkováno, 7 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice